

Bet. o. lovf. om ændr. i l. om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

hensyn til formen for afviklingen er så skadelig for såvel produktion som handel, at der bør skabes klarhed i så henseende. Da der også af erhvervsorganisationer overfor udvalget er givet udtryk for den samme opfattelse og det herunder er fremhævet, at afviklingsperioden bør være på ca. 1½ år, har mindretallet fundet det rigtigt, at den i lovforslaget foreslåede afviklingsperiode på ca. 2½ år begrænses til de nævnte 1½ år.

Endvidere har mindretallet fundet det rigtigt, at det, som foreslået af finansministeren med tilslutning af flertallet, bestemmes i loven, at tidspunktet for afviklingens påbegyndelse skal have tilslutning af finansudvalget.

Da likviditetsspørgsmålet er af væsentlig betydning for mange virksomheder, er mindretallet meget tilfreds med den af finansministeren med tilslutning af flertallet foreslåede forlængelse af fristen for afgifternes indbetaling.

Mindretallet kan herefter i henhold til de ovenfor anførte synspunkter anbefale de af finansministeren med tilslutning af flertallet stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget), der oprindeligt har foreslået, at afgiften skulle placeres i detaileddet i stedet for i engrosledet, må principielt være af den opfattelse, da dette synspunkt ikke kunne gennemføres på nuværende tidspunkt, at der må finde en tilbagebetaling sted overfor detailhandelen af de afgifter, der var erlagt for endnu usolgte varer ved lovens ophør.

Fra forskellig side har der været udtrykt betænkeligheder ved en sådan tankes praktiske gennemførelse, medens der i udvalget har været almindelig tilslutning til afvikling gennem aftrapning ved lovens bortfald.

Mindretallet betragter lovforslagets §§ 1—7 som en forbedring af loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, idet man herved imødegår nogle ulemper, som har vist sig i den tid, loven har været gældende. Derimod mener mindretallet ikke at kunne gå ind for, at den i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger fastsatte tidsbegrænsning bortfalder, også under hensyn til, at afgifternes pristalsvirkning efter 1. april 1957 er uafklaret.

Mindretallet er af den opfattelse, at begyndelsestidspunktet for en afvikling af afgifterne på manufakturvarer og beklædningsgenstande bør fastsættes allerede nu, og mindretallet fremsætter derfor nedenstående ændringsforslag nr. 1, 3, 4 og 7 og vil i salen yderligere motivere sin stilling.

Ændringsforslag.

Nye paragraffer.

Af et *mindretal* (Hanne Budtz, Alfred Bøgh, Halfdan Hendriksen, Peter Larsen, Anker Lau, Martin, Harald Nielsen og Weikop):

1) Efter § 2 indsættes som nye paragraffer:

„§ 0.

§ 13 affattes således:

„Afgiften udgør af den afgiftspligtige værdi:

1. for yderbeklædning af tekstilstof, jfr. § 6:

Indtil 31. december 1956	10 pct.
1. januar til 31. januar 1957	9 -
1. februar til 28. februar 1957	8 -
1. marts til 31. marts 1957	7 -
1. april til 30. april 1957	6 -
1. maj til 31. maj 1957	5 -
1. juni til 30. juni 1957	4 -
1. juli til 31. juli 1957	3 -
1. august til 31. august 1957	2 -
efter 1. september 1957	ingen afgift.
2. for gulvtæpper og gulvtæppestoffer, undtagen gulvmåtter af kokos, siv, strå eller bast:

Indtil 31. december 1956	25 pct.
1. januar til 31. januar 1957	24 -
1. februar til 28. februar 1957	23 -
1. marts til 31. marts 1957	22 -
1. april til 30. april 1957	21 -
1. maj til 31. maj 1957	20 -
1. juni til 30. juni 1957	19 -
1. juli til 31. juli 1957	18 -
1. august til 31. august 1957	17 -
efter 1. september 1957	ingen afgift.
3. for andre af de i § 1, punkt 1—3, nævnte varer:

Indtil 31. december 1956	15 pct.
1. januar til 31. januar 1957	13½ -